

WILLEM DE BONT

ROERENDE GOEDEREN

MOVING ASSETS

GALERIE LIEVE HEMEL

WILLEM DE BONT

ROERENDE GOEDEREN

MOVING ASSETS

Tekst / Text

Koen Nieuwendijk

Copyright © 2024 Galerie Lieve Hemel & Willem de Bont
Photos and design Koen Nieuwendijk
Translation by Tekstwerk, Amsterdam
Published at the occasion of Willem de Bont's exhibition
in Galerie Lieve Hemel, 9 June - 7 July 2024

ISBN: 978-90-70402-631

Galerie Lieve Hemel Editions
Elementenstraat 15
NL-1014 AR Amsterdam
Tel. + 31 (0)20 6230060
galerie@lievehemel.nl
www.lievehemel.nl

Cover: detail uit "Drie Driehoeken" *Three Triangles* - see page 3

"Peer & Chinees Beeldje" 2023
olieverf/doek op paneel
41,7 x 34,7 cm

Bewegen of niet, het is de vraag of het woord stillevens wel de juiste benaming is voor het genre, al was het alleen maar omdat bij sommige recensenten het misverstand heerst dat je bij de afgebeelde voorwerpen niets kunt bedenken. Mij spreekt de Franse uitdrukking *tableau vivant* meer aan, al wordt daar juist niet een stillevens mee bedoeld, hoewel vruchten, al kunnen zij doorgaans niet lopen, wel degelijk levende dingen zijn. Ik schreef bijna “wezens”, maar om praktische redenen laat ik dit onderwerp even rusten, juist omdat er prachtige filosofische vergezichten schuilgaan achter dit lemma - beslist meer dan alleen een exposé over rimpelige appeltjes, de voorouders waarvan al geschiedenis schreven in de tijd van Adam en Eva.

"Magritte & Schaak" 2022
olieverf/doek op paneel
44 x 59,8 cm

"Steen, Kom, Appel" 2023
olieverf/doek op paneel
34,5 x 49,8 cm

Motion or no motion, the question is whether the term "still life" does in fact do justice at all as a catch-all for the genre, if only because there are critics who labour under the misapprehension that the objects shown leave the audience no room at all to come up with their own thoughts. As for me personally, I've always felt more comfortable with the French term "tableau vivant" even though it denotes the very opposite of the still life, as true as it is that fruits, not endowed with legs as most of them are, most definitely fall under the category of living things. It was all I could do to stop myself using the word "creatures" just now, as a subject which for practical reasons I will for now keep on the back burner for the very reason that the most wonderful philosophical vistas are tucked away behind this lemma, the scope of which touches on a great deal more than a mere exposé on the topic of wrinkled apples, the forebears of which already made history in the days of Adam and Eve.

"Drie Driehoeken" 2023
olieverf/doek op paneel
39,5 x 54,5 cm

Er moet een tijd zijn geweest dat de deeltjes stilstonden, er dus ook geen hersenen waren, want die staan nooit stil, maar ook geen stilleven. Namelijk, uitgaand van de Franse typering “Nature Morte” bestonden leven en dood ook nog niet, of althans, men begreep er niets van, en dat is wennen. Men oppert dan voorzichtig dat dat alleen kan bij min 273 graden, het absolute nulpunt, maar wat is temperatuur? Temperatuur is een afgeleide van beweging, omdat dat warmte genereert. Maar wat is warmte, om niet in een cikelredenering verzeild te raken, wat zijn deeltjes, in aanmerking genomen dat het verstandiger is te spreken van spanningsvelden. Maar omdat wij mensen op een schaal zijn gebouwd zoveel groter dan de onderdelen van bovengenoemde fenomenen, hebben we in ons barre en naakte bestaan geen baat hebben bij het begrijpen van die samenhang. Behalve nieuwsgierigheid en verdienmodel is er geen reden te bedenken waarom we wel over die kennis zouden moeten beschikken, want de schaal waarop een en ander zich in het heelal afspeelt maakt inmenging onzerzijds onmogelijk.

"Pop & Takkenbos" 2024
olieverf/doek op paneel
41,3 x 56,4 cm

"Huis & Eierschalen" 2023
olieverf/doek op paneel
49,3 x 49,8 cm

Once upon a time all particles must have been at a standstill, without there being such a thing as a brain (for the brain is never at a standstill), much less that there would have been still lifes. The French most conveniently refer to the still life as “nature morte”, which suggests that life and death did not yet exist at the time or rather, that nobody had a clue as to what was going on, which takes some getting used to. A tentative suggestion that would crop up at this point in the proceedings would be that such a line of reasoning would be strictly contingent upon a state of zero kelvin (or minus 273 degrees centigrade) being maintained, which in turn would prompt the question as to the deeper meaning of temperature. Temperature is differentiated motion, motion being the sort of thing that generates heat – but what is heat, to avoid getting lost in circular reasoning, what are particles, taking into consideration that it might be preferable to use a term such as “interfaces” given that as humans we are built on a scale that is so much greater than the components of the aforementioned phenomena that it would be of no use at all to us in our bleak and naked existence if we were to gain an appreciation of the correlation in question. Curiosity and coming up with an earnings model would be the sole excuses for having all this knowledge at our disposal, as the scale of operations renders it impossible for us to interfere, which would make the entire exercise both useless and superfluous.

Wat weer niet wil zeggen dat ik pleit voor het afschaffen van de betreffende wetenschappen, want de echte pure vooruitgang in termen van het functioneren van de menselijke geest is dat, ondanks het besef van het bescheiden bereik daarvan, met vrolijk gemoed wordt doorgezocht naar de laatste oorzaak, en ondertussen in één moeite door wordt gestreefd naar optimaal genieten van wat er lokaal te genieten valt, waaronder, ik schrijf het er graag uitdrukkelijk bij, het streven naar optimaal rendement in economische zin niet valt. Maar als ik daar verder op voortborduurt, komt alras de constatering bovendrijven dat ik afdwaal. Andere keer dus.

"Stilleven met Pyramide" 2022
olieverf/doek op paneel
54,4 x 56,7 cm

"Morandi & Schaak" 2021
olieverf/doek op paneel
47,8 x 47,9 cm

Which is not to say that I am in favour of abolishing the scientific disciplines in question: after all true progress in terms of the functioning of the human mind is that the realisation that the scope is rather limited will never discourage the tirelessly persistent quest for the latest cause while at the same time a concerted effort can be made to make the most of the local pleasures, of which "optimum beneficial yield" does not form part of my personal landscape, I hasten to add. Digression would loom if I allowed myself to elaborate further, so I'll save this discourse for another time.

"Negen Voorwerpen en een Ei" 2022
 olieverf/doek op paneel
 47 x 66,5 cm

Maar potjandrie, hoe haalt Willem de Bont het in zijn hoofd het begrip stillevens op stelten te zetten. In een poging om die vraag te beantwoorden stel ik u een experiment voor, dat weliswaar in het echt kan worden uitgevoerd, maar, met vertrouwen in het menselijk verbeeldingsvermogen, ook net zo makkelijk in onze gedachten. Wat we gaan doen is het leven van Willem de Bont versneld afdraaien, dat wil zeggen, tijdens zijn verblijf in zijn atelier. U ziet een eindeloze warreling van gebruikte goederen in van formaat wisselende kaders, maar niet zijn penseel, want daarvoor is noodgedwongen de versnelling te groot. Want realiseert u zich, Willem de Bont werd onlangs zeventig, en die versnelde weergave moet toch binnen een uur te bekijken zijn, anders dwalen we allebei af.

And yet where does Willem de Bont get off, upsetting the concept of the still life as he does? I will attempt to answer this question by presenting an experiment which in addition to being performable in real life is just as easily carried out, with confidence in the human imagination, in our minds. We are fast-forwarding Willem de Bont's life, while the artist is at work in studio, that is. What you get to see is an endless jumble of items used in dimensionally different frames, albeit that the acceleration of the images is too great to allow you to see the artist's brush. Given that Willem de Bont recently gained septuagenarian status, you will understand that it shouldn't take more than an hour to view the accelerated footage in its entirety, or both of us might lapse into digression.

"Kubus en 7 Voorwerpen" 2023
olieverf/doek op paneel
51,3 x 41 cm

Maar, min of meer voortvloeiend uit mijn exposé over snelheid en stilstand van deeltjes, kost het me geen moeite een en ander terug naar het heden en onze perceptie te synchroniseren, naar de huidige status van onze lokale deeltjes. Ik denk dat ik dat voor u, nog altijd in uw en mijn verbeelding, kan visualiseren. Omdat betrekkelijk kort geleden het daglicht werd vervangen, of beter, aangevuld, met kunstlicht, ziet u in die onbedoelde poging om de eeuwigheid te betrappen het licht in zijn schilderijen flikkeren, alsof iemand uit alle macht een record wil vestigen in het aan- en uitzetten. U kunt overigens in één moeite door ook uw puberteit zo doornemen, wat verder niets bewijst, maar toch assisteert bij het uitdijen van uw inlevingsvermogen.

"Voerman & Pop in Bord" 2024
olieverf/doek op paneel
46,2 x 58,4 cm

More or less in line with my discourse on particle velocity and non-velocity, I find it easy to synchronise all of this back to our own time and perception, to the current status of our local particles. I think I'm capable of visualising this for you, still in your and my imagination. As it wasn't that long ago that natural light was replaced, or perhaps supplemented would be the better word, with artificial light, in this inadvertent attempt at capturing eternity you can see the light in De Bont's paintings flicker, as if an off-screen figure is furiously trying to break the light switch toggle record. You might want to seize the opportunity to review your own puberty while you're about it, as an exercise which although it wouldn't prove a thing might help you enhance your empathic side.

"Stilleven met Blauwe Handdoek en Twee Përen 2022
olieverf/doek op paneel
46 x 46 cm

"Zweven" 2024
olieverf/doek op paneel
49,5 x 49,5 cm

"Friedrich & Oliespuit" 2022
olieverf/doek op paneel
35,2 x 61,3 cm

Wel rijst de vraag hoe de kunstwereld erin is geslaagd om zijn talent in de loop der jaren niet op te merken, waaraan toegevoegd dat ik dit eigenlijk niet als een verwijt bedoel, hoewel het wel zo klinkt, maar eerder als een dankbetuiging zie, in die zin het mij in staat stelt mijn door voortschrijdende ouderdom en daaraan gekoppeld verscheiden van menige kunstenaar, het exposantenbestand op hoog niveau te verjongen. Ik mag me dus gelukkig prijzen dat in deze fase van bezinning en evengoed gretige vooruitblik Willem de Bont op mijn pad is gekomen. Het universum zal er niet om malen, maar ik wel, en u misschien ook. Want dat is wat ik onder andere bedoel met lokaal optimaal genieten.

"Stilleven met Appel en Rode Doos" 2022
olieverf/doek op paneel
44,5 x 45,7 cm

The question does arise, however, as to how the world of the arts has succeeded over the years in overlooking its talent. All the world's a critic, I hear you say, but no, rather than being intentionally demeaning I rather see it as a personal expression of gratitude in that it is this very circumstance that has enabled me to rejuvenate my exhibitor base, which owing to the advancing years of the artists and the inevitable passing of some of them had been thinning out, by welcoming cream-of-the-crop new names into the fold. I therefore consider myself fortunate in the current phase of reflection mixed with eager anticipation in having had Willem de Bont cross my path. Disinterested in any of this as the universe may be, for me – and indeed quite possibly for you as well – it's definitely something to be cherished, this being a fine example of what I mean by "making the most of the local pleasures".

"Slaap" 2023
olieverf/doek op paneel
44,7 x 44,8 cm

Een van de opmerkelijke kanten van Willem de Bonts nieuwe schilderijen - het ligt op het puntje van mijn tong, maar uit overwegingen van behoedzaamheid jegens sleetse begrippen mijd ik woorden als vernieuwend - is de speelse licht-surreële uitbreiding van het objectenarsenaal. Zoals bijvoorbeeld het gebruik van takken om vormen aan te geven, al dan niet gekoppeld aan het vrijelijk omgaan met zwaartekracht, die zich in het ene schilderij voordoet als zweven, in een ander als bevroering van een vallende beweging, daarmee en passant het woord stilleven in verwarring brengend. Werkelijk onverwacht en verfrissend.

"Zeilboot" 2023
olieverf/doek op paneel
49,5 x 49,5 cm

One of the most striking aspects of Willem de Bont's new paintings - the dreaded iword is on the tip of my tongue, but for the sake of caution when dealing with stale clichés I make a point of avoiding words such as innovative - is the puckish, ever-so-slightly surreal multiplication of the object range. An example is the artist's use of branches to delineate shapes, in sync - or indeed out of sync - with his unfettered use of gravitational force, which in one painting manifests itself as a floating state while in another it is displayed as a frozen fall, by which the artist in passing throws the term "still life" into confusion in a pointedly serendipitous and reinvigorating manner.

